

Det finns en lovvärd satsning och överenskommelse som benämns SAMSYN som bygger på att barn och unga ska kunna bedriva flera idrotter parallellt och gärna upp till 15 års ålder. Det är de olika RF SISU distrikten runt om i landet som koordinerar satsningen och de stora lagidrotterna är involverade.

En central utgångspunkt för SAMSYN är att fastställa respektive idrotts ordinarie tävlingssäsong för att ha en prioriteringsordning att utgå ifrån. Det finns så klart utmaningar med detta. För även om det finns en tidsbegränsad tävlingssäsong så bygger de flesta idrotterna i praktiken på en året runt verksamhet (handbollen är inget undantag) med träning, turneringar både inomhus och utomhus och på olika underlag. Från och med innevarande säsong administrerar till exempel Skånes Fotbollförbund vinterserier för barn och unga vilket ytterligare försvårar och underminerar möjligheten till en dubblering.

Jag skulle nog ändå säga att det största hindret för att samsynen kan efterlevas är attityden och tillämpningen som sker ute i föreningarna på lagnivå hos ledare och föräldrar. Inte sällan ställs barnet inför icke önskvärda val. "Om du inte är med på träningen på torsdag så får du inte spela match i helgen". Här krävs utbildningsinsatser men också ett tydligt ledarskap och en vilja om efterlevnad av fastställda policys ute i föreningen.

Jag tror att det var Ola Månsson, som ju både är tränare för H65:s damlag och ungdomstränare i Lödde Vikings, som agerade klokt och insiktsfullt kring samsynsproblematiken. När frågan kom på tal om att en spelare skulle stå över en match den kommande helgen på grund av att han inte hade deltagit på alla träningspass under veckan menade Ola att den aktuella spelaren var den som hade tränat mest av alla eftersom han hade varit med på både fotbolls- och tennisträningar under träningsveckan.

Sportjournalisten Patrik Brenning är aktuell med den angelägna boken "Så vinner vi igen" som pekar på att idrotten och träningarna för barn ofta är överorganiserade, att leken saknas och att nivågrupperingar sker för tidigt. Den allt tidigare specialiseringen med vuxnas syn och utformning av en verksamhet som i grunden ska bygga på rörelseglädje, kamratskap och personlig utveckling underminerar arbetet om att skynda långsamt och även samsynstanken som uppmuntrar till att prova på fler idrotter.

Jag hoppas innerligt inte att "min generation" blir den sista som spontanidrottade och höll på med flera olika idrotter samtidigt ända upp i tonåren. Vi får helt enkelt hjälpas åt att bidra till att SAMSYN blir normen och utgångspunkten både mellan idrotterna och inom respektive idrott. På så sätt tror jag att vi kan bidra till barnets bästa och främja viljan att få delta i flera olika idrotter parallellt under barn- och ungdomsåren.